

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

Index.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

LIBER HIC DIVIDITVR
IN DUAS PARTES.

PARS PRIMA

Complectitur Regulas Salomonis magis
necessarias pro Homine ad suam pro-
priam personam bene regendam.

ARTICULUS PRIMUS

De Regimine Conscientiae.

Regula I. *Faciendi plures libros, nullus*
est finis. Finem loquendi omnes pariter
audiamus. Deum time, & mandata
eius observa. Hoc est omnis homo.
Eccl. 12. pag. 1

2. *In timore tuo sit tibi gloriatio, & omnis*
narratio tua in preceptis Altissimi.
Eccl. 9. 3

3. *Vanitas vanitatum, universa vanitas,*
& afflictio spiritus. Eccl. 1. 5

4. *Cuncta quae sunt, adducit Dominus in*
judicium, sive bonum, sive malum sit.
Eccl. 12. 12

Timor Domini principium Sapientiae,
Prov. 1.

5. *Impius cum in profundum venerit, con-*
temnitur. Prov. 18. 17

6. Ut

I N D E X

- 6 Ut saivit, quoniam aliter non possum esse
contiens, nisi Deus der, adii Dominum,
& deprecatus sum illum ex toris pre-
cordiis meis. Sap. 8. pag. 18.
- 7 Habe fiduciam in Domino ex toto cor-
de tuo. In omnibus viis tuis cogita illum,
& ipse diriget gressus tuos. Prov. 3. 23.
- 8 Esto misericors, & eris tu velut Altis-
simi filius. Ecel. 4. 27.
- 9 Superbum sequitur humilitas, spiritu-
tum humile suscipiet gloria. Prov. 20. 31.
- 10 Non contristabit justum, quidquid ei
acciderit. Prov. 12. 38.

ARTICULUS II.

De Reginime Rationis..

- Regula I. Veritatem eme, & noli vende-
re sapientiam. Prov. 23. 46.
- 2 Ne sis sapiens apud te ipsum. Time Do-
minum, & recede à malo. Prov. 3. 54.
- 3 Altiora te ne quiesceris, & fortiora te
ne scrutatus fueris. Eccl. 3. 56.
- 4 Ne innitaris prudentia tua. 58.
- 5 Sapientia clamitat in summis excelsis
Verticibus, supraviam, in mediis se-
mis stans, iuxta portas Civitatis in
ipsa.

* 7

I N D E P

ip̄fis foribus loquitur. O viri ad vos
clamito, & vox mea ad filios homi-
num. Prov.8.

pag.61

6 Est via qua videtur homini recta, &
novissima ejus ducunt ad mortem.
Prov.16. 25.

65

7 In cogitationibus Impii, interrogatio-
erit. Sap.1.

69

8 Via stulti recta in oculis ejus, qui autem
sapiens est, audit consilia. Prov.12.

72

9 Quando submiserit vocem suam, ne cre-
dideris ei, quoniam septem nequitiae sunt
in corde illius. Prov.26.

74

10 Qui ambulat simpliciter, ambulat con-
fidenter, qui autem depravat vias suas,
manifestus erit. Prov.10.

78

11 Sapiens timet & declinat a malo, stul-
tus transfilit, & confidit. Prov.14.

80

12 Astutus omnia agit cum consilio, qui
autem fatuus est, aperiet stultitiam.
Prov.13.

81

13 Qui mentis est dura, corruet in malum.
Prov.24.

85

ARTI-

INDEX

ARTICULUS III.

De Reginine Cordis & Passionum.

Regula I. Cogitatum habe in praecepsio
Altissimi, & ipse dabit tibi cor. Eccl. 6.

pag. 89

2 Omni custodia serua Cor tuum, quo-
niā ab ipso vita procedit. Prov. 4. 98.

3 Sortitus sum animam bonam, & veni
ad corpus incoquinatum. Sap. 8. 104.

4 Melior est patiens. Vero fortis, & quā
dominatur animo suo, expugnator eur-
bum. Prov. 16. 106.

5 Vapor virtutis Dei, & emanatio clar-
tatis Omnipotentis, Candor lucis ater-
na, speculum Dei Majestatis. Sap. 7. 114.

6 Zelus & iracundia minuant dies, &
ante tempus senectam adducet cogita-
tus. Eccl. 30. 117

7 Fatuus statim indicat iram suam, quā
autem dissimulat injuriam, callidus est.
Prov. 12. 119

8 Spiritum ad irascendum facilem quis
poterit sustinere? Prov. 18. 121

9 Noli querere a Rege cathedram hono-
ris. Eccl. 7. 125

10. Tri-

I N D E X

10. Tristitiam non des anima tua, & afflitas temeripsum in consilio tuo. 128
11. Averte faciem tuam à muliere compa. Eccl.5. 131
12. Homo sapiens attendit ab inertia. Eccl.18. 134
13. Avocare & lude, & age conceptiones tuas, & non in delictis. Eccl.32. 136

ARTICULUS QUARTUS.

Pro Regimine linguae.

Regula I. Ressponsio mollis frangit iram, sermodurus suscitat furorem. Prov. 18.

144

2. Sapiens in verbis se ipsum amabilem facit. Eccl.20. 153
3. Sapientia absconsa & thesaurus invisus, qua utilitas in utrisque. Eccl.20. 156
4. Ori tuo facito ostia, & seras auribus tuis, & attende, ne forte labaris in lingua. Eccl.28. 158
5. Qui prius respondet quam audiatur, stultum se esse demonstrat. Prov.18. 261
6. Noli esse citatus in lingua tua, & remissus in operibus tuis. Eccl.4. 162

7 Non

I M D E X

- 7 Non omni homini cor tuum manifes-
stes. Eccl. 8. pag. 163.
8 Fatuus in risu exaltat vocem suam:
Sapiens vix tacitè ridebit. Eccl. 21. 167.

PARS SECUNDA.

Complectitur Regulas Salomonis pro
homine, erga alios se bene regendi.

ARTICULUS PRIMUS.

De Reginime sui erga propriam
Uxorem.

Regula I. *Mulier bona, pars bona, da-*
bitur Viro pro factis bonis. Eccl. 26.
168.

2 *Mulieris bona beatus Vir; numerus*
enim annorum illius duplex. Eccl. 26.
169.

3 *Domus & divitia dantur à parentibus,*
à Domino autem propriè Uxor prudens.
Prov. 19.. 171

4 *Ne respicias in mulieris speciem, &*
non concupiscas mulierem in specie.
Eccl. 25. 175.

5 *Sit vena tua benedicta, & latare cum*
muliens adolescentiatua. Prov. 5. 177

6. *Mm.*

I N D E

6. *Mulier si habet primatum, contraria est Viro suo.* Eccl.25. 178.
7. *Non est caput nequissimum super caput coniubri, & non est ira super iram mulieris.* Eccl.25. 180.
8. *In medio proximorum ingemiscit vir ejus, & audiens suspirat modicum.* Eccl.25. 182.

ARTICULUS II.

De Reginine sui erga proprias Proles.

- Regula I. *Nam & ego filius fui Patris mei, tenellus & unigenitus coram matre mea, & docebat me, atque dicebat: suscipiat verba mea certum, posside sapientiam.* Prov. 4 pag.184
2. *Qui diligit filium, instanter erudit.* Eccl.30. 188.
3. *Qui docet filium suum, laudabitur in illo, & in medio Domesticorum gloriabitur.* Eccl.30. 190.
4. *Quid docet filium, in media amicorum gloriabitur.* Eccl.30. 196.
5. *Equus indomitus evadit durus, & filius remissus evadit praecepis.* Eccl.30. 193.
6. *Latta*

I N D E X

6. *Lacta filium tuum, & paventem refa-
ciet : lude cum illo & contristabis te.*
Eccl.30. 194
7. *Ne corrideas illi, neq; doleas : & in no-
vissimo dentes tui obstupefacent.* Eccl.30.
196
8. *Curva cervicem ejus in juventute , ne
forte induret & non credat tibi.* Eccl.
30. 197
9. *Filio , mulieri , & fratri non des po-
statem in vita tua , & non dederis illi
professionem, ne forte pænitentia te.* Eccl.
33. 199

ARTICULUS III

De Reginime sui erga proprium Famu- litium.

- Regula I. *Fugum & lorum curvant col-
lum durum : & servum inclinant ope-
rationes assidua.* Eccl.33. 200
2. *Panis, & disciplina, & opus seruo.* Eccl.
33. 202
3. *Si non obaudierit , curva illum compe-
dibus ; verum sine iudicio facias nihil*
Eccl.33. 203
4. *Si*

INDEP

4. Si est tibi servus fidelis, sit tibi quasi anima tua, quasi fratrem, sic eum traxa. Eccl. 33. 205
5. Ne ledas servum in veritate operantem, & dantem animam suam. Eccl. 7. 207
6. Noli laborare, ut diteris, sed prudenter tua pone modum. Prov. 23. 208

ARTICULUS IV.

De sui Regimine erga Amicos.

- Regula I. Amicus fidelis protectio fortis, qui autem invenit illum, invenit thesaurum. Eccl. 6. 211
2. Beatus qui invenit amicum verum, & qui narrat justias auri audienti. 213
Dilige proximum, & conjungere fidem cum illo. Eccl. 25, & 27.
3. Amico fidei nulla est comparatio, & non est ponderatio auri & argenti, contrabancitatem fidei illius. Eccl. 6. 215
4. Amicus fidelis medicamentum vite & immortalitatis, qui metuit Dominum, inveniet eum. Eccl. 6. 216
5. Si possides amicum, in tentatione posse fidei

INDEX

- fide illum, & ne facile credas ei. Eccl. 6. 218
6. Est enim Amicus secundum tempus,
& non permanebat in die tribulationis.
Eccl. 6. 219
7. Et est Amicus mensa, & non permanebit
in die necessitatis. Eccl. 6. 220
8. Et est Amicus, qui odium & rixam, &
convicia denudabit. Eccl. 6. 221
9. Amicus si permanferit fixus, erit tibi
quasi coequalis, & in domesticis tuis fi-
ducialiter ager. ibid. 222
10. Ne derelinquas Amicum antiquum:
nouus enim non erit similis illi. Eccl. 9. 223
11. Ante mortem bene fac amico. Eccl. 14. 224
12. Noli pravaricari in Amicum, pecu-
niam differentem. Eccl. 7. 225
13. Perde pecuniam propter fratrem, & a-
amicum tuū, & non abscondas illam sub
lapide in perditionem. Eccl. 29. 226
14. Qui denudat arcana Amici, fidem
perdit, & non iuvaret Amicum ad a-
nimam suam. Eccl. 27. 227
15. Ad Amicum si aperueris os triste, ne
timeas, 228

I N D E X.

- timeas, est enim concordatio. 231
¶6. Homo homini reservat iram, & a Deo
quarit medelam. Eccl. 28. 234
¶7. Abstine a lite & minues peccata. Eccl.
28. 236

F I N I S.